

ДІЛО

Виходить що-дня рано
крім понедіків.

РЕДАКЦІЯ
і **АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конт. пошт. шила. 26.726.
Адреса тел.: «Діло—Львів».
Число телефону 261.

Рукописи
редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	2-70 К.
чвертьрічно	8—
піврічно	16—
щорічно	32—

у Львові (без доставки):

місячно	2-40 К.
чвертьрічно	7—
піврічно	14—
щорічно	28—

За зміну адреси
платять ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петитова, двоплава-
това 40, в надісланім 60, в
оповістях 80 с, в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
визнає і дарування 1-50.
Некрологія строчка 1 К.
Сталогоголошення за окремою
умовою.

Одяг примірник комету
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видавнича Спілка «Діло».

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Делегація Української Центральної Ради у Петрограді

Відень, 28. червня 1917.

Українські домагання.

(Ф. К) «Русское Слово» з 10. червня н. ст. доносить з Києва:

Українські часописи приносять текст декларації, яку спеціальна українська делегація передала Тимчасовому Правительству та петроградській Раді робітничих та солдатських депутатів. В декларації наведені такі жадання, які повинні негайно бути задоволені:

1) Видане правительственного акту, в яким в тій чи иній формі буде висловлено засадниче доброзичливе відношене до кличу автономії України.

2) Конечність поставленя української справи на обговорені міжнародної конференції

приму-
шує негайно розв'язати в засаді питанє про участь в сій конференції представників українського народу, бо така участь вимагє негайного здійсненя підготовчих практичних заходів в закордонній Україні.

3) Для всестороннього ознайомленя правительства з настроями на Україні та жаданнями українського населеня треба утворити при Тимчасовім Правительстві посаду окремого комісара в справах України.

4) В губерніях з українським маселенем жовинні бути окремі комісари.

5) В інтересах збільшеня боевої сили армії та відновленя дисципліни необхідно виділити Українців в окремі військові частини як поза фронтом, так по можності і на фронті.

6) Признану Тимчасовим Правительством організацію народної школи необхідно поширити на середню вищу школу.

7) Відповідальні посади як світської, так і духовної адміністрації на Україні треба обсаджувати людьми, які мають довіре населеня, говорять його мовою, знайомі з його жаданнями.

8) Для задоволеня національно-культурних потреб народу необхідно видати з державного скарбу до розпоряджистости Центральної Ради відповідні квоти.

9) Необхідно дозволити поворот до вітчизни тим закордонним Українцям, які неправно були виселені з місць свого побуту, а також улекшити долю Українців Галичан, розмістивши їх в українських губерніях.

Перше засіданє спеціальної правительственной комісії з делегатами.

«Русское Слово» з 7. червня н. ст. доносить:

Українська делегація, яка перебуває у Петрограді, прислала до Центральної Української Ради в Києві телеграму з повідомленем про перобіг засідань спеціально утвореної правительственной комісії в справі національних жадань Українців.

В телеграмі говорять ся:
Відбулось перше засіданє комісії з делегатами. Перша точка викликала палкі дебати. Рішено, що правительство в своїй акції може признати право України на національне самоозначенє, не згадуючи одначе слова «автономія». Жаданє участі в мировій конференції можна задоволити лиш услівно. На українизацію військ довог не годили ся. Загалом комісія є про-

ти утвореня окремої армії, але признала можливим допустити часткову українизацію. На думку комісії автономія можлива лиш в межах економічної едності. Цілковита автономія України відділить Росію від Чорного моря.

Іванови Франкови.

Львів, 28. червня 1917.

Минудо більше року від смерті Івана Франка. У Львові відбула українська громада поминки на могилі поета, по краю відчитано два-три виклади про його жите і діяльність, — а поза тим ніякого більше діла, яким би вшановано велике Імя. Стидно і болючо, що пам'ять одного з найбільших Українців так мало виявлять ся, так мало серед нас жива.

На сторінках нашого дневника поміщений був вже кілька разів зазив гурта львівських Українців до суспільности, щоби пособила утворенню монументального портрету великого народного Учителя. З тим самим зазивом звертасть ся до загалу гурт львівського громадянства ще раз, в слодіваню, щоби він не пройде так беззаметно, як попередні.

Найвизначнійший український артист маляр Іван Труш робив пильні студії до портрету Франка ще в часі, коли наш Письменник стояв на висоті свого письменського розвитуку. Студії сі нід обличем Франка є нині єдиним жерелом для відтвореня покоління образу того, що було в особі Франка вмируще. Зберігти для українського народу сю артистичну працю і остатити будучим поколінням монументальний портрет Івана Франка — значить сплатити одну частину дову вдячности для Того, котрий стільки нам давав духової поживи.

Українське Громадянство поспішить із складками на портрет Івана Франка! Гроші посилати на адрес Краєвого Союзу Кредитового у Львові, число книжочки щадинчої 4.000.

Із занятої Волині.

Нам пишуть:

В встанних часах появляють ся в польській пресі довші і коротші вістки про окуповані українські землі. Всі ті вістки походять імовірно з піл одного пера галицького адміністратора на Волині, який в своїм патріотичнім запалі так далеко пішов, що з'їзд волинського учительства в Ковельщині назвав по-польським без огляду на те, що в нм брало участь в більшости українське учительство, а то 7 Укр. Стр. 4 учительки українки в Галичині і 2 місцеві учительські сили. Те все однак не перешкодило кореспондентови помістити в «Nowościach Ilustrowanych» ч. 23, з дня 9. червня 1917, фотографічну винику учительського з'їзду п. а. «Szkolnictwem polskie im Wołyniu», де побіч кількох польських учителів видно 7 стрілецьких шапок...

«Głos Narodu» з 23. червня 1917 р. ч. 147 помісти довшу статю п. з. «Ludność polska na Wołyniu» від власного кореспондента з Володимирщини. Автор статі по короткім вступі приходить до статистики населеня на Волині і каже, що Поляків є 40 проц., Жидів 20 пр., а «tuśińskiej ludności» 40 пр. Перед війною, каже автор, відношене було дещо инше, бо польського елемнту було не більше 14—15 проц., жидівського 9—10 пр., а решта принадледа на Українці. На польську людність Волині — мовляв — складають ся з кількя категорій: а) інтелігенція і обшарники з часів давньої Польщі; б) селяни і дрібна шляхта з той доби; в) галицькі емігранти (з над Висли і Сяну). Земельна власність, велика і дрібна, в половині в польських руках, а хто не вірять, того відсилає автор до брошу-

ри Бартошевича «Na Rusi — polski stan posiadania» Kijów 1911 і до «Атласу» проф. Ромера. Вершок фалшу містить ся на кінци згаданой статі і уважасмо за відповідне подати те місце в ориґіналі:

«Польські села перед війною тягли ся кількома поясами. Нині є польська людність в цілм краю. Цілий край під національним оглядом на брав характеру східної Галичини. Відношини з rusińską ludnością були і є на загал приязні».

Маючи під рукою статистику волинського губернского земства з 1911 р. і статистику ц. і к. австрійських властей з 1916 р. (20. вересня) можемо подати для інформації «Głosowi Narodu», що польської людности перед війною було в Ковельщині 39 проц., а в Володимирщині 78 проц. Ніякої польської інтелігенції на Волині нема і не було, є тільки обшарники і кольоністи, які зовуть себе і звали «католиками», а послугували ся українською мовою. Польська земельна посілість по конфіскатах 1831 і 63 р. вносить всего 29 6 пр. більшої земельної посілістьи ванягних волинських земель. Що до національного складу занятої Волині то військова статистика подає ось що: на 75.000 осталої людности Ковельщини (понад 200.000 виїхало в Росію) є 43.000 Українців, 7.109 Поляків, решта Жиди. Занята Волинь набрала дійсно під теперішню пору характеру східної Галичини, але тільки під оглядом адміністрації. А про любов «rusiński ogarodu» до Поляків може переказати ся кореспондент, як тільки покажуть ся на село і прозве себе Поляком».

Української Волині, Ковельщини і Володимирщини — ніколи не сполювівають теперішні панове адміністратори. На стільки сили, щоби до того не допустити, ми ще в себе найдемо.

Пашу.

Що буде із східною Галичиною і Буковиною?

Львів, 28. червня 1917.

«Nowa Reforma» доносить в депеші з Берліна:

Питанє, чи Росія видасть добровільно східну Галичину і Буковину, розбирає военний кореспондент «Московских Вѣдомостей». Автор виходить з того, що східна Галичина з Буковиною має остати в державнім звязку з Росією, як відплата за Польське Королівство і Литву, из яких втрату Росія вже поволі згодила ся.

Перед російською офензивою в Галичині?

Відень, 30. червня 1917.

З воєнної кватири пресової пишуть:

«Zürcher Post» в телеграмі з Женеви подає відомість, що вісла віродостойний звісток з Парижа управа російської армії тепер справді поважно зброїть ся на південно-західнім фронті, щоби підняти понехану від мин. року офензиву. З сею метою управа рос. армії стягнула на австро угорський фронт дуже значні сили, відповідно скріпила артилерію і силкуєть ся відповідно збільшити засіб муніції. Замітне, що підготовленя сі відбувають ся саме в області австро угорській.

Відомість ся дивно світло кидає на постанови петроградської Ради що-до мира. Домагаєть ся там вивазно мира без анексії, а тепер управа рос. армії розпочинає нову офензиву, цілю якої не є що инше, як саме анексія чужих областей.

79

займеться також видавцем популярних книжок для народу. Між иншим намічено такі книжечки: 1) Якої нам треба школи? 2) Якого волятичного ладу треба українському народові. — К.

— Група українських провекторів вискакала по слови д-рови К. Левицькому своє признание за знамениту промову д. 26-го червня в парламенті: е. крид. Еуген Громницький, проф. Семен Сидорак, о. Софрон Гайбовицький, професори: Лев Дольницький, В. Левицький, В. Біберович, Осип Кебушівський, Володимир Калнинович, Прокіп Рибчук, Микола Войтківський і ин.

— В цілі організовані карпузі евангелійних для української дітвори, що не має можливості вийти зі Львова, відбудеться в понеділок дня 2. с. м. о год. 5-ій в селі Товариства „Українська Бесіда“ нарада, на яку просимо весь український збір учительський і оо. Катихетів львівських шкіл. — За Комітет: о. д. р. Галуцінський Ч. С. В. В., голова, Ольга Козакевич, секретар.

— Головна Урава Українського педагогічного Товариства у Львові уряджує від 16. липня до 30. серпня приготуваний курс до вступних іспитів до гімназій, який буде відбуватися щоденно в часі від год. 8—12. Зголошувати ся можна письменно або усно в канцелярії У. П. Т. вул. Мохнатого ч. 12. Оплата на курсі виносить 10 корон від ученика (ц) і має бути зложена при вписі. Звертаємо увагу родичів на сей курс і просимо Впр. оо. катихетів і Вл. учительство наших львівських шкіл оведнати як найбільшого числа учеників на сей курс, щоби фреквенція учеників в 1-й класі в наших гімназіях по фєріях не упадала. — Головна Урава Українського педагогічного Товариства.

— Іспит зріловати в ц. к. Семинарії учт. м-жеській у Львові відбув ся 25. і 26. червня під проводом директора заведеня д-ра Карла Нїгмана. Свідомтво зрілости отримали: Фік Бруно, Глосовський Жигмонт, Юрків Стефан, Ружницький Йосиф, Васків Йосиф а відтак приватисти: Альсерт Ігнатій, Батовський Тадей, Центкевич Станіслав, Дївний Антїн, Лукасевич Марїам. Одного приватиста репробовано на рік а одному дозволено повторити іспит по фєріях з одного предмету.

— Український Комітет „Червоного Хреста“ подає до відома, що публична збірка в неділю 17. червня с. р. дала 2.546 К. 8 с.; видатків було 39 К. 34 с. Чистий добід 2.507 К. 47 с. на редено Президїі Товариства. Комітет складає подяку українській львівській суспільности за такі щедри жертви.

— В справі реактивования відділів для належитивтий ц. к. Дирекції округу скарбового в Бредат, Бережанях і Станіславої. Урядово доносять: З днем 10. липня 1917 буде реактивований відділ для належитивтий брїдської Дирекції округу скарбового тимчасово у Львові. Подання сторїя і письма урядові, призначені для тої власти належить адресувати: до ц. к. брїдської Дирекції округу скарбового (відділ належитивтий)

стий) у Львові, вул. Рутовського ч. 16. Тогож дня і в тім самім льокалі будуть реактивованї також відділи належитивтий Бережанської і відділ належитивтий станіславіської Дирекції округу скарбового. Посилки для тих двох властей належить адресувати надїбно як подано више, отже: „до ц. к. Бережанської“ зглядно „до ц. к. станіславіської“ Дирекції округу скарбового (відділ належитивтий) у Львові, вул. Рутовського ч. 16.

— Зверхність громадська в Павлопї пов. Ма лущ просить о помїщенє в „Дїлі“: Дня 21. червня с. р. зложено в ц. к. старостві в Калуші переказом почтовим квоту 384 кор. (триста вісімдесят і чотири корони) на рік „Червоного Хреста“. Ту квоту зібрано поміж тутешніми мешканцями громади Прислоп, а сею збіркою занимались Яків Плетяк, мая. гром., і Никола Яремчук, секр. гром., оба з Прислопа. За помїщенє сеї вістки в „Дїлі“ з гори як найсердечнїше дякуємо. — Зверхність громадська в Прислопї дня 26. червня 1917. Яків Плетяк, начальник громади.

— Ц. к. Дирекція державних залїзниць опозї щує, що поданї в стїнїм розкладї їзди — важнїм від 1. червня 1917 поспїшнї поїзди ч. 9 (при їзд до Львова 7 05 рано) і ч. 10 (відїзд зі Львова о годїні 11 30 в ночи) на шляху Львів—Вїдень будуть курсувати від дня 23. зглядно 24. червня с. р. аж до відкляканя. Поїзд ч. 9 виїде з Вїдня першїй раз дня 23. червня, а поїзд ч. виїде зі Львова першїй раз дня 24. червня с. р. Постанови що до зжирания сїх поїздів ои вїльними особами, замїщенї в розкладї їзди дотичать також сбох вгаданих поїздів ч. 9 і 10.

— Ц. к. мїністерство звязаниць має намір прияти до пооднокїх дирекції залїзниць державних к-льох інженерів з відділу будови машин в харяктері асистентів машинових з платненїм 1600 корон і відповідним додатком на мешканє і кїльох абсолвентів висшїх шкіл промислових з відділу будови машин, в характерї аспірантів на урядників в адїютам 100 кор. мїсячно. Про ближшї подробици можуть інтересованї довідати ся з конкурсу оповїщеного рївночасно в „Газетї Львівській“.

ОПОВІСТКИ.

- Неділя 1. липня 1917.
Нинї: греко-кат.: 4. Н. по С. — римо-кат.: 5 Н. ж. В.
Завтра: греко-кат.: Юда апост. — римо-кат.: Від. П. Д. М.
Повавтра: греко-кат.: Методїя свящ. — римо-кат.: Альфреда.

Вплосї вступний іспит до приготавленої класи I на I та II рік торговельної школи відбувають ся що день до 4. липя в помещанїю школи при вул. Мїцкевича ч. 11 від 10—12 рано. До приготівки приймає ся учеників і учениць з укінченою народною школою і 13 роком житя, по зложеном вступного їспиту. До школи торговельної вимагаєть ся укінченого 14

року житя і III класї середної або вїаїлової школи. Пильнї і спосїбнї ученики та учениць можуть отримати звїльненє від оплати ї спїпендію. Вїд 15. липня 1917 р. школа буде мїстити ся в середнїй мїста при вулицї Домбровського (Хорущина). 442 2-3

Теп. „Академічна Громада“ уряджує в неділю 1. липня 1917 о год. 6 вєчером на мотил бл. п. Адама Кошка торжествєнну пивахнду, на яку запрошує всю українську львівську громаду. — Виділ.

Управа Інтєрнату СВ. Василянєк в Перемишлї прийме на рік шк. 1917—18 бїльше числа учениць семинарії учительської, шкіл вїаїлових, народних і приватисток за оплатою по 100 К. мїсячно. Оплату можна складати і в натуралїях. 2-3

Самовучка (III. виданя О. Солтиса) нахлад вичєрпанїй. Печатаєть ся і вскорї посвятить ся четвертє побїльшенє виданє. — А. Одшин. 464 1-3

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРІЙ-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 30. червня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

В Галичинї ворожий артилерійський огонь котрий від кїльох дїлїв зростав, остїгнув від учора пополудни в околїщі Бережан і Кошохів на й бїльшу з авязїтїсть. Де положено сьогє вимагає, та наша артилерія відповїдає сильним рубнующим огнем. Під Колюхами наступ в оржожї пїхоти зломляи ми нашим запірним огнем.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Ворожі летуни кинули кїлька бомб коло Триєсту. На Монте Ортігара доси доставлено 12 гармат.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Геєвр.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 30. червня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наступника престола Рупрехта: Через дощ чинїсть артилерїї була слабша, а вїлком кїльох точок. На пївд. сїдїд від Арменїєгєс дістала ся до наших ровів одна англїйська компанїя, але зараз її виклїєно. В ночи відбили ми кїлька наступів переважно звїдуїнї. Наші наступи над Ізерою і на пївн. захїд від St. Quentin прїспорили нам кїльканацять бельгїйських і французських бранїв.

Група війск нїмецького наступника престола: Вчєра рано по відповїдним огневїм приготованю баварські полки лїшли до сильного вїаїдного наступу на ширинї

Реченець до 31. липня 1917.

Реченець до 31. липня 1917.

КОЖДИЙ що дбає про себе і свою родину **хто хоче сповнити горожанський обовязок супроти держави**

повинен забезпечити оя на жите, а зразом підписати VI. воєнну позичку тїльки в

Ц. к. австр. військовим фондї для вдів і сирїт

який получив субскрипцію на VI. воєнну позичку права з забезпеченєм на жите для всїх без рїжнїцї пола від 18 до 55 року житя. Обезпеченє се уможливаює кождому без винїки, а саме офіцїрови, жєвнїрєви, овязцєннєви, урядникєви, купцєви, ремїєнникєви і деннєму зарїбннєви підписанє VI. воєнної позички при рївночаснїм обезпечєню ся на дожитє або на випадок смертї на користь власну, або користь своєї родини.

Без лїварських оглядин.

Сейчасова важнїсть обезпечаня.

Без стємняїв і побїчних додатнїв

Найнижша квота обезпечєня К. 500.

Найвисша квота обезпечєня К. 4000.

Обезпечєнє входить в жите в хпїли зголошеня субскрипції, зглядно зголошеня кершєї премїї, яка є дуже мизька. Премїя від 1000 корон виносить на час 20-лїтнїй К. 35 рїчно, на час 15-лїтнїй К. 49 без всїх нижшєх керштїв. Премїя платить ся рїчно, пїврїчно, чвертьрїчно, а навїть мїсячно, так що при тан малїм видатку, ин 3—4 кор. мїсячно навїть найбїднїшїй може помочи державї до пївїдного залїчваня вїїни, а рївночасно забезпечити родину. Сповнєннє етнє патриотичнїй, горожанський обовязок, підписуйтє VI. позичку воєнну.

Блїзшїх їнформакїї удїляє радо **БЕЗПЛАТНО** наше

Красєво бюро — Львів, ц. к. Намїсництво

як також нашї уповажнєнї заступникї по усїх мїстах і повітах краю.

